

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/144/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114217826
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5114217826.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., W. XXXX/X, právne zastúpená: Mgr. PaedDr. Anton Kušnir, advokát, so sídlom J., B. P. XX, proti žalovanému: E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, právne zastúpený: JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Žilina, Národná 17, IČO: 36 848 654, o určenie neplatnosti vyhlásenia a o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 05. mája 2022 č.k. 18C/101/2014-924, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému **p r i z n á v** a voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu na určenie: 1. že vyhlásenie právneho predchodcu žalovaného, spísané dňa 03.04.1997 na Notárskom úrade JUDr. Aleny Majerčiakovej, so sídlom ul. 1. mája č. 5, Žilina, pod č.k. N 235/96, Nz 52/97, je neplatným vyhlásením a 2. je spoluvlastníčkou pozemkov CKN parcel č. 3688/2 - orná pôda o výmere 473 m², č. 3688/3 - orná pôda o výmere 555 m² a č. 3688/7 - orná pôda o výmere 77 m², ktoré sú zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. V., vytvorených z časti EKN parcely č. 3795/40 - orná pôda, o výmere 322 m², v podiele 19/108-in (pôvodne 11/72-in) zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. V..

2. Vo vzťahu k žalobe pod bodom 1. na určenie, že vyhlásenie právneho predchodcu žalovaného z 03.04.1997 je neplatným vyhlásením, žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na podanie žaloby podľa § 137 písm. c) CSP, keďže takýmto určením by sa právne postavenie žalobkyne v aktuálnych vlastníckych vzťahoch žiadnym spôsobom nezmenilo.

3. Vo vzťahu k bodu II. žaloby na určenie vlastníckeho práva vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že žalobkyňa dôvodnosť podanej žaloby v konaní nepreukázala. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že podľa súčasného zápisu na LV č. XXXX, k.ú. V., žalovaný je výlučným vlastníkom pozemkov - CKN parc. č. 3688/2, č. 3688/3 a č. 3688/7 s poznámkou, že právny vzťah k stavbe - rodinnému domu, ktorý je postavený na CKN parc. č. 3688/7, je evidovaný na LV č. XXXX, k.ú. V.. Podľa titulu nadobudnutia vyplýva, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k pozemkom na základe darovacej zmluvy č. V 2083/97. Ďalej mal zistené, že notárskou zápisnicou č. N 235/96, Nz 52/97, spísanou dňa 03.04.1997 notárkou JUDr. Alenou Majerčíkovou bolo vydané osvedčenie, že B. O., nar. v roku XXXX, je oprávneným držiteľom nehnuteľnosti v k.ú. V., KN parc. č. 3688/2 - orná pôda o výmere 1.105 m², pričom podľa geometrického plánu overeného OÚ v Žiline pod č. 1300/96 bola predmetná parcela vytvorená z PKN parc. č. 3794, zapísanej vo vložke č. XXX, k.ú. V.. Žalobkyňa na

základe podanej žaloby tvrdila, že predmetná KN parc. č. 3688/2 bola vytvorená s PKN parc. č. 3795, naproti tomu v uvedenom osvedčení z 03.04.1997 sa jednoznačne uvádza, že KN parc. č. 3688/2 - orná pôda o výmere 1.100 m² je podľa geometrického plánu 1300/96 vytvorená z PKN parc. č. 3794, zapísaná vo vložke č. XXX, v ktorej žalobkyňa nevlastní žiadny spoluvlastnícky podiel. Žalobkyňa svoje tvrdenie opierala o geometrický plán spoločnosti Planika z 20.11.2013, ktorý uvádzal, že uvedené CKN parcely boli vytvorené z EKN parc. č. 3795/40 - orná pôda (pôvodne vo výmere 1.830 m²), ktorá je zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. V.. Svedok Ing. B. M., ktorý vyhotovil geometrický plán, na základe ktorej z pôvodnej pozemno-knižnej parc. č. 3794 vytvoril novú parc. č. 3688/2, ktorá potom bola rozdelená na polovicu - na parc. č. 3688/2 a č. 3688/3, potvrdil, že vytvorená parc. č. 3688/2 bola vytvorená z PK parc. č. 3794, keď zároveň uviedol, že geometrický plán Ing. Z. nie je v súlade s listom č. 2, keďže zápis parc. č. 3795/40 je vykonaný duplicitne. Pri zhotovení geometrického plánu vychádzal z údajov na mieste samom, keď starý otec žalovaného mu ukázal v teréne predmetnú nehnuteľnosť tak, ako bola užívaná. Svedok Ing. M. C., ktorý vyhotovil geometrický plán v roku 2003, avšak vo vzťahu k novovytvorenej parcele č. 3688/14 z PKN parc. č. 3794 okrem iného poukázal na skutočnosť, že REOP vychádzal z existujúcich máp, pričom sa jednalo o krokárske mapy, ktoré znázorňovali vlastnícke vzťahy bez matematického základu, pričom k vyhotoveniu geometrického plánu došlo v čase, keď nebol REOP v obci ešte ukončený. Svedok Ing. M. Z., ktorý vyhotovil geometrický plán, zotrval na stanovisku, že novovytvorené parcely, ktoré sú predmetom žaloby, boli vytvorené z parc. č. 3795/40, vytvorenej a zhodnej z PKN parc. č. 3795, pričom potvrdil, že pri vyhotovení geometrického plánu vychádzal z pozemno-knižnej mapy, ktorá je krokárskou mapou, bez matematického základu a bez určenia mierky. Zároveň na pojednávaní uviedol, že krokárske mapy nie sú technickým pokladom, že ide v podstate o jeho subjektívny názor. V tejto súvislosti bol súdu predložený geometrický plán č. 18005578-24/96, vyhotovený dňa 14.08.1996 Ing. M., ako aj geometrický plán č. 38/2002, taktiež vyhotovený Ing. M., z ktorého vyplýva, že z parc. č. 3794 bola vytvorená CKN parc. č. 3688/2 a taktiež geometrický plán č. 75/2003, vyhotovený Q. O. z 29.09.2003, z ktorého vyplýva, že z parc. KNE 3786 sa vytvorila parc. č. 3688/12 a z parc. č. 3794 parc. č. 3688/9. Následne bol vyhotovený znalecký posudok č. 05/2015 znalca z odboru geodézia a kartografia Ing. Mateja Sýkora, zo záverov ktorého vyplýva, že nie je možné jednoznačne určiť, kde sa nachádza v teréne nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k.ú. V., zapísaná v PK vložke XXX ako PKN parc. č. 3795, ktorá je v súčasnej dobe zapísaná na LV č. XXXX ako KNE parc. č. 1795/40. Znalec uviedol, že jednoznačne by sa mohli k tomu vyjadriť pôvodní vlastníci PK parciel, ktorí ich v minulosti ako svoj majetok obrábali a jedine oni vedeli, kde sa v teréne nachádzajú. Uviedol, že mapa ZRPS vznikla na podklade krokárskych náčrtov operátu pozemkovej knihy a krokárske náčrty sú mapy bez vzťažnej mierky vyhotovené na nematematickom základe, zjednodušene povedané, sú to len obrázky, ktoré majú väčšinou len topologickú hodnotu. Z krokárskeho náčrtu nemožno určiť rozmery a výmery pozemku. Znalec v závere ďalej uviedol, že KN parc. č. 5986 zodpovedá KNC parc. č. 3688/2, 3688/3 a 3688/7, ktoré vznikli postupným delením parc. č. 3688/2, ktorá vznikla na podklade geometrického plánu č. 18005578-24/96 z PKN parc. č. 3794. Z pôvodnej PKN parc. č. 3795, k.ú. V. vznikla len KNC parc. č. 1084, ktorá je v súčasnosti zapísaná na LV č. XXX. Z PKN parc. č. 3794, k.ú. V. vznikla CKN parc. č. 182, ktorá je v súčasnej dobe zapísaná na LV č. XXX a CKN parc. č. 3688/2, č. 3688/3 a č. 3688/7, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX. Pokiaľ sa týka zápisu EKN parc. č. 3795/40, napriek podlomeniu, sa stále jedná o pôvodnú PKN parc. č. 3795. Súdu boli predložené čestné prehlásenia M. O., Z. A. a Q. O., ktoré zhodne potvrdili, že žalovaný so svojimi právnymi predchodcami užívali sporné nehnuteľnosti a nehnuteľnosti nikdy neužívala žalobkyňa ani jej právni predchodcovia. Svedkyne potvrdili, že v roku 1998 najprv na uvedenej parcele začal stavať žalovaný šopu a potom začal stavať rodinný dom, pričom žalobkyňa, ktorá prechádzala na svoju chatu po ceste, ktorá vedie popri jeho dome, nikdy mu v užívaní pozemku nebránila a ani vo výstavbe jeho rodinného domu. Taktiež z čestných prehlásení M. C., Q. Z. a vyjadrenia obce V. z 09.10.1996 vyplýva, že B. O. je držiteľom parc. KN č. 3688/2, k.ú. V., ktorú pokojne, nerušene a dobromyseľne užíva ako vlastnú. Z podania OÚ Žilina, odbor katastrálny, vyplýva, že z originálu LV č. XXXX vyplýva, že pôvodnú výmeru KNE parc. č. 3795/40 na základe čísla zmeny 18/12 a 170/13 upravili z výmery 2.158 na 1.830 m² a na základe rozhodnutia X 380/2013 došlo k zmene výšky spoluvlastníckeho podielu žalobkyne z 11/72-in na 19/108-in. Znalec Ing. Matej Sýkora doplnil pôvodný znalecký posudok na základe vykonanej ohliadky na mieste samom, ktorá však nevedla k novým zásadným zisteniam, ktoré by menili alebo doplnili závery znaleckého posudku č. 5/2015. Žalobkyňa nedokázala hodnoverne preukázať, kde presne v teréne sa má nachádzať pôvodná PKN parc. č. 3795. Jediným dôkazným prostriedkom je snímka vektorovej mapy určeného operátu, ktorý vznikol pri spracovaní ZRPS, ktorý vo svojom znaleckom posudku hodnotí v úlohe č. 2 ako nevyhovujúci. Ing. Matej Sýkora zotrval aj podľa Doplnku č. 1 k znaleckému posudku na záveroch, že KNC parcely č. 3688/2, č. 3688/3 a č. 3688/7 vznikli postupným

delením KNC parcely č. 3688/2, ktorá vznikla na podklade geometrického plánu č. 18005578-24/96 z PKN parcely č. 3794, pričom z pôvodnej PKN parcely č. 3795 vznikla jedine KNC parc. č. 1084, ktorá je v súčasnosti zapísaná na LV č. XXX. Uvedené zopakoval aj v Doplnku č. 2 k znaleckému posudku. Na pojednávaní konanom dňa 04.11.2016 znalec Ing. Matej Sýkora a svedok Ing. M. Z. sa zhodli, že objektívne zamerania a skutočné určenie polohy môžu len svedkovia, užívateľia, žalobkyňa nič relevantné nenavrhol a nepreukázala užívanie predmetných nehnuteľností, pričom technicky vzhľadom na krokársku mapu, ktorá je na nematematickom základe, nemožno určiť, ktorá pozemno-knižná parcela kde je umiestnená. Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor, listom z 19.08.2009 oznámil, že neeviduje duplicitné vlastnícke právo medzi parcelami CKN č. 3688/3, č. 3688/7, č. 3688/2 a parcelou registra EKN č. 3795/40. Zároveň však potvrdil, že na LV č. XXXX, k.ú. V. v ktorom je vedená parcela registra EKN č. 3795/40, je evidovaná poznámka o spochybnení hodnovernosti údajov katastra nehnuteľnosti z dôvodu, že spoluvlastnícke podiely jednotlivých spoluvlastníkov presahujú 100 %, keďže je na ňom uvádzaný podiel 1989/1944, tzn. podiel nad rozsah 100 %. Z uvedeného dôkazu vyplýva, že spornosť výšky podielu je medzi vedenými spoluvlastníkmi EKN parc. č. 3795/40 na LV č. XXXX a nejedná sa o sporný zápis súvisiaci so zápisom vlastníckeho práva na žalovaného, resp. ich právnych predchodcov. Aj zo zápisu na PKN vložke č. XXX vyplýva, že jej pôvodnými spoluvlastníkmi boli M. C., B. C., pričom pôvodná PKN parc. č. 3795 bola v ZRPS riešená ako parc. č. 3795/40, pričom v originály na LV č. XXXX bola zapísaná chronológia zmien vlastníckeho práva k predmetnej parcele, ktoré nemajú žiaden vzťah k parcelám zapísaným v PKN vložke č. XXX, k.ú. V.. Na základe sporných skutočností na návrh sporových strán bolo nariadené ďalšie znalecké dokazovanie, výsledkom ktorého bol vyhotovený znalecký posudok č. 4/2020 Ing. Annou Šobichovou, znalkyňou z odboru geodézia a kartografia. Podľa záveru daného znaleckého posudku parcely CKN č. 3688/2, č. 3688/7 a č. 3688/3, zapísané na LV č. XXXX, boli vytvorené z pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. 3795, po ROEP-e ako parc. č. 3795/40. Úlohou znalkyne bolo vyhodnotiť vypracované plány geodetmi Ing. M., Ing. C. a Ing. Z., napriek tomu sa znalkyňa vyjadrovala aj ku geometrickému plánu Q. O. so závermi, že niektoré geometrické plány a identifikácie boli vykonané správne, niektoré nie a nie všetci geodeti identifikovali správne právny stav. Znalkyňa ďalej potvrdila, že podkladom pre REOP boli mapy vyhotovené nematematickom podklade. Poukázala, že mnohokrát REOP bol v rôznych k.ú. posunutý, ako je to aj v tomto prípade, keďže podkladom boli pozemno-knižné náčrty vyhotovené na nematematickom podklade. Mapa ROEP a ZRPS bola vyhotovená na podklade krokárskych náčrtov. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že v konaní boli vyhotovené dva znalecké posudky - Ing. Sýkorom a Ing. Šobichovou, okrem toho vo veci vypovedali aj svedkovia, ktorí vypracovali geometrické plány - Ing. M., Ing. C. a Ing. Z., z ktorých vyjadrení vzišlo zhodné stanovisko, že na vypracovanie geometrických plánov boli použité krokárske mapy, ktoré boli založené na nematematickom podklade, pričom v teréne sa nedá podľa tohto presne určiť ich umiestnenie, je to možné len svedeckými výpoveďami samotných vlastníkov. Znalecký posudok Ing. Šobichovej, ktorá sa zhodla iba so závermi Ing. Z., nemožno mu prisúdiť vyššiu silu oproti záverom vyjadreným v znaleckom posudku u Ing. Sýkora, ktorých záver sa zhodoval s ostatnými výpoveďami svedkov a vyhotovenými geometrickými plánmi. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobkyňa vzhľadom aj na rozpornosť tvrdenia v znaleckých posudkoch v konaní jednoznačne nepreukázala svoje tvrdenia o užívaní a nadobudnutí vlastníckeho práva k žalovaným parcelám. Naopak, vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný po celú dobu ako držiteľ, bol objektívne presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V 2083/97 zo dňa 05.05.1997, pričom až do roku 2012 do jeho vlastníckeho práva mu nikto žiadnym spôsobom nezasahoval. Tým, že predmetné nehnuteľnosti užíval po dobu viac 10 rokov kludne a nerušene ako vlastné, splnil podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, a to bez ohľadu na závery znaleckého dokazovania a hodnotenia znalcov či geodetov.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, že nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti vyhlásenia právneho predchodcu žalovaného, keďže žalobu podávala za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a má naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby podľa § 80 písm. c) OSP. Záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobe na určenie vlastníckeho práva o nesprávnej identifikácii je v rozpore s výsledkom vykonaného dokazovania a záverov vyjadrených v znaleckom posudku Ing. Šobichovej a geometrického plánu Ing. Z.. Zodpovedá to aj postupu súdu v konaní, ktorý pokiaľ sa nemohol opierať o znalecké dokazovanie Ing. Sýkora, vo veci nariadil ďalšie znalecké dokazovanie znalkyňou Ing. Šobichovou. Súd sa nemohol opierať o skutkové zistenia na základe vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva v notárskej zápisnici právny predchodcom žalovaného už aj vzhľadom na jeho vek ako aj skutočnosť, že pri vyhlásení o vydržaní sa vychádzalo z GP Ing. M., ktoré

vychádza z falšovania reálnych číselných označení parciel, čím vytvoril zámernú zámenu parciel, ktorú si účelovo objednali žalovaný a jeho právny predchodca. Poukazuje na prehlásenie právneho predchodcu žalovaného na MNV v V. dňa 20.10.1975, v ktorom prehlásil, že v pozemno-knižnej parcele č. 3794, k.ú. V. už nič nevlasťní, keď vo vyhlásení o vydržaní vlastníckeho práva, ktorého podkladom bol GP Ing. M. č. 18005578-24/96 uvádza, že je vlastníkom časti pozemno-knižnej parcele č. 3794, zapísanej v PKN vložke č. XXX, a to v novovytvorenej CKN parc. č. 3688/2 - orná pôda o výmere 1.105 m². Ing. M., vypočutý na pojednávaní ako svedok vo vzťahu k geometrickému plánu z roku 1996, vytvoreniu parc. č. 3688/2, ktorá neskôr bola rozdelená na polovicu, na základe čoho mala vzniknúť parc. č. 3688/2, a teda č. 3688/3, napokon pred súdom označil správnu parc. č. 3795, z ktorej vznikli vyššie uvádzané parcely. Tieto zistené skutočnosti súd prvej inštancie vyhodnotil tendenčne a v rozpore s podmienkami uvedenými v § 191 CSP, keď pri vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania sa priklonil k záverom znaleckého posudku Ing. Sýkoru, ako to uvádza v bode 57. odôvodnenia rozsudku. Záver súdu prvej inštancie o nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním žalovaným je v rozpore s hmotnoprávnou podmienkou dobromyseľnosti, poukazujúc aj na rozhodovaciu prax, napr. Ústavného súdu SR v uznesení z 10.02.2010 sp.zn. I. ÚS 50/2010, pri posudzovaní nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti od nevlasťníka. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že tak právnenému predchodcovi, ako aj žalovanému samému chýba titul nadobudnutia, ktorý je bezpodmienečnou hmotnoprávnou podmienkou nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. V kontexte uvedeného je potrebné hodnotiť aj svedecké výpovede svedkýň A. a O., ktoré mali potvrdiť, že žalovaný so svojimi právnymi predchodcami žalované parcely užíval, ako účelové. Ak právny predchodca žalovaného predmetné pozemky nemohol nadobudnúť, keďže mu chýbal právny titul, nemohol ich nadobudnúť ani samotný žalovaný z hľadiska posúdenia jeho dobromyseľnosti. O uvedených protiprávných úkonov právneho predchodcu odporcu sa dozvedel až pri návrhu na opravu chýb v katastrálnom operáte, ktoré sama iniciovala, pričom vo veci podala aj trestné oznámenie. Vzniku duplicity v zápise vlastníckych vzťahov došlo v dôsledku kolízie zápisov oprávneného vlastníka podľa dedičských rozhodnutí, so zápisom vyhlásenia o vydržaní. Znalkyňa Ing. Šobichová vyvrátila aj pochybnosti týkajúce sa nedôveryhodnosti krokárskych máp, ktoré účelovo namietal žalovaný a ktoré súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia bezdôvodne podnecuje. Znalkyňa vyvrátila aj pochybnosti žalovaného o zameraní jednotlivých parciel po spracovaní ZRPS a REOP, pričom jednoznačne uvádza, že na základe súradníc S-JTSK sa dali technicky určiť polohy jednotlivých PK parciel spolu s následnou rekonštrukciou parciel porovnaním cez PKN, EN a CKN. Vo vzťahu k záverom a na základe znaleckých posudkov Ing. Sýkoru a Ing. Šobichovej súd prvej inštancie iba konštatoval, že v konaní boli vyhotovené dva znalecké posudky s diametrálne odlišnými závermi, pričom vzhľadom na kvalitu pozemno-knižnej mapy je znalecky vylúčené identifikovať v teréne so 100 % presnosťou, kde sa nachádzali PK parc. č. 3794 a 3795, pričom poukázal na nezrovnalosti v posudku Ing. Šobichovej. Takého hodnotenie vykonaných dôkazov je dôvodné považovať za nepodložené, svojvoľné, znevažujúce zásady spravodlivého konania s podozrením na prekrúcania práva a ignorujúce odborné stanoviská súdnej znalkyne, ktorými je súd viazaný. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť.

5. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Vo vzťahu k odvolaniu vo výroku na určenie neplatnosti notárskej zápisnice zo dňa 03.04.1997 ako právneho úkonu uviedol, že by žalobkyňa musela zažalovať účastníkov tohto úkonu, t.j. právnych zástupcov už neb. B. O., pričom vyhlásenie osoby pred notárom nie je právnym úkonom, ale len skutočnosťou, ako vyplýva aj so záverom rozsudku NS SR 2Cdo 11/2007 zo dňa 30.04.2012, na základe čoho je správny záver súdu prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu na takejto určovacej žalobe. Súdna prax v súvislosti s osvedčením vydaným podľa zák. č. 293/92 Zb. pripustila žalobu o určenie, že žalovaný nespĺňa podmienky oprávnenej držby (nie je oprávneným držiteľom), a teda nie žalobu o neplatnosť osvedčenia (viď rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/103/2003), pričom v takejto žalobe je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem posúdeniu, kde zaujal stanovisko NS SR v rozhodnutí 6Cdo 11/2011. Vo vzťahu k žalobe na určenie vlastníckeho práva, vychádzajúc z vyhlásenia jeho starého otca o vydržaní vlastníckeho práva, poukazujúc na svedecké výpovede B. O. a Y. O., a teda pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že došlo k vydržaniu predmetnej nehnuteľnosti, sú potom právne závery znaleckých posudkov Ing. Šobichovej a Ing. Valentoviča považovať za bezpredmetné. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne ohľadom prehlásenia z 20.10.1975 na bývalom MNV v V. poukázal na skutočnosť, že pod bodom 6. sa nachádza meno B. O. bez ďalšej identifikácie, pričom pokiaľ ak aj táto osoba vyhlásila, že už nič v pozemno-knižnej parc. č. 3794 nevlasťní, je potrebné hodnotiť v tej súvislosti, že v minulosti došlo medzi pozemno-knižnými spoluvlasťníkmi k reálnej deľbe medzi pozemno-knižnými spoluvlasťníkmi parc. č. 3794, v dôsledku ktorej už v zostávajúcej časti parcely B. O. po reálnej deľbe nič

nevlastnil. Ing. Z. pri vyhotovení geometrického plánu č. 44330227-140/13 nemal podklad na zistenie, kde sa v teréne PKN parc. č. 3795 nachádza, vychádzal len výlučne z tvrdenia objednávateľky - žalobkyne. Ing. Sýkora vo svojom znaleckom posudku sa jednoznačne vyjadroval k položeným otázkam, aké parcely boli vytvorené z PKN parc. č. 3794 a č. 3795, k.ú. V., keď ďalej uviedol, že nie je možné jednoznačne so 100 % istotou vyjadriť sa a určiť, kde sa v teréne pozemno-knižná parcela č. 3795 nachádza, a to vzhľadom na skutočnosť, že v uvedenom katastrálnom území operát pozemkovej knihy, ktoré tvoria pozemno-knižné mapy, sú vyhotovené formou náčrtov na nematematickom základe bez určenia vzťažnej mierky. Tvrdenia žalobkyne v podanom odvolaní o nadobudnutí vlastníckeho práva od nevlastníka nie je možné aplikovať na okolnosti prejednávanej veci, keďže v danom prípade sa jedná o nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním od jeho starého otca. Na základe podmienok § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súvislosti s jeho tvrdením o nadobudnutí vlastníckeho práva jeho právnymi predchodcami predložil aj čestné vyhlásenia M. O., Z. A. a Q. O., v ktorom potvrdili, že žalované parcely boli užívané v minulosti jeho právnymi predchodcami a nikdy ich neužívala žalobkyňa ani jej právni predchodcovia. Tieto prehlásenia v zmysle podmienok § 151 CSP neboli v konaní žiadnym spôsobom spochybnené. Poukazuje aj na skutkové zistenia súdu prvej inštancie ohľadom zápisu vlastníckeho práva KNE parc. č. 3795/40, vo vzťahu ktorej boli upravené výmery z 2.158 m² na 1.830 m², ako aj vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu žalobkyne, pričom je potvrdené, že hodnovernosť údajov o vlastníckom práve k nehnuteľnosti bola spochybnená na základe duplicitného vlastníctva a podľa § 71 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. sa takéto údaje nesmú používať. Znalkyňa Ing. Q. Šobichová v znaleckom posudku č. 4/2020 uvádza skutočnosti, v ktorých správnosť nie je možné potvrdiť, potvrdzuje, že pokiaľ v grafickej časti sú vedené parcely ako krokárske náčrty, tieto sú založené na nematematickom základe, pričom znalkyňa potvrdzuje postupnosť PKN parc. č. 3794, č. 3795 a č. 3796 bez toho, aby presne vedela, kde sa v teréne tá ktorá parcela nachádza. Skutočnosť, že CKN parcely č. 3688/2, č. 3688/3, č. 3688/7, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, k.ú. V., boli vytvorené z pôvodnej PK parc. č. 3795 znalkyňa žiadnym spôsobom neodôvodnila, naopak potvrdila, že v grafickej časti vychádzala z krokárskeho náčrtu, ktorý je založený na nematematickom základe. Pokiaľ sa znalkyňa vyjadrovala ku GP Ing. M., Ing. C. a Ing. Z., tieto závery nehodnotila, len konštatovala, že EN parc. č. 3688/2 je totožná s PKN parc. č. 3794, pričom znalkyňa v prílohe č. 25 nepripravila popisnú časť predmetného znaleckého posudku Ing. Miartuša č. 38/2002. V minulosti geodeti pri spracovaní GP vychádzali z toho, čo im povedal objednávateľ, čo bola bežná prax. Pozemno-knižný obraz je len obrázok bez akýchkoľvek technických parametrov, pričom pozemno-knižné parcely zaznačené v ZP Ing. Šobichovej č. 3794, č. 3795 a č. 3796 sa stáčajú opačným smerom, než sú zaznačené v pozemno-knižnom stave. Nespochybňujú tvrdenia, že CKN parc. č. 3688/2, č. 3688/3, č. 3688/7 sú totožné s EN parc. č. 5986, keď z evidenčného listu, ktorý je prílohou č. 15 ZP vyplýva, že jej užívateľom bol jeho starý otec B. O. a nie žalobkyňa. V minulosti boli hranice medzi PKN parcelami zorané v dôsledku užívania socialistickej organizácie, taktiež nie je možné vychádzať zo skutočností, že by pozemno-knižné parcely sa rovnali EKN parcelám hlavne polohou, tvarom a výmerami. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že v súčasnej dobe EKN parc. č. 3795/40 má výmeru 322 m², z ktorej nie je možné získať spoluvlastnícky podiel 19/108 v nehnuteľnostiach, ktoré majú spoločnú výmeru 1.105 m² a pokiaľ výška spoluvlastníckych podielov presahuje 100 %.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že zotrváva na právnom názore, že vydržanie vlastníckeho práva právnym predchodcom žalovaného k spornému pozemku je v rozpore s hmotnoprávnou podmienkou dobromyseľnosti, vychádzajúc z ustálenej justičnej praxe. Nestotožňuje sa s tvrdením žalovaného, že bolo potrebné žalovať právneho predchodcu žalovaného, keďže prevodom vlastníckeho práva na žalovaného prešla na neho aj pasívna legitímácia.

7. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne opätovne poukázal na výsledky dokazovania v konaní, na základe ktorých je možné vyvodiť, že jeho právny predchodca nadobudol predmetné nehnuteľnosti vydržaním na základe podmienok § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

9. Záver súdu prvej inštancie, ktorý v bode 61. odôvodnenia rozsudku dospel k záveru, že žalobkyňa v zmysle § 137 písm. c) CSP nemá naliehavý právny záujem na určení, že vyhlásenie právneho

predchodcu žalovaného, spísané dňa 03.04.1997 na Notárskom úrade JUDr. Aleny Majerčiakovej, so sídlom ul. 1. mája č. 5, Žilina, pod č. k. N 235/96, Nz 52/97, je neplatným vyhlásením, je správny z dôvodu, že daným určovacím petítom sa nemôže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobkyňho práva alebo neistoty v jej právnom vzťahu, keďže požadované určenie má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo.

10. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

12. Podľa § 228 ods. 2 CSP výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľností je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak by návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

13. Podľa § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona, ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo o neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka (odkaz 10eb - na § 228 CSP).

14. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacieho návrhu podľa § 137 písm. c) CSP, musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaný návrh je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcov, či sa ním môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či iba len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie. Určovací návrh je spravidla prípustný pri spornosti práv (právnych vzťahov) k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci návrhu môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku sp. zn. 3 Cdo 98/2004 (na ktorý poukázal aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 91/2006) uviedol, že ak právna otázka platnosti alebo neplatnosti právneho úkonu má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k existencii práva alebo povinnosti, nie je daný naliehavý právny záujem na vyriešení (určení) tejto predbežnej otázky. V už spomenutom rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 91/2006 Najvyšší súd Slovenskej republiky dodal, že nedostatok naliehavého právneho záujmu "predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý určovací návrh nemôže obstať a ktorý sám o sebe bez ďalšieho vedie k zamietnutiu návrhu".

Existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 137 písm. c) CSP) skúma súd zo zákona v každom štádiu konania (porovnaj dôvody uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 44/2008.) Povinnosť preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (t. j. žalobcu).

15. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa podanou žalobou pod bodom I. sa domáha určenia neplatnosti právneho úkonu - vyhlásenia právneho predchodcu žalovaného o nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním na základe podmienok zák. č. 293/92 Zb., keďže na základe takéhoto určenia by nedošlo k odstráneniu spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu, keďže požadované určenie má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo. Za nedôvodné a nepodstatné považuje odvolací súd námietku žalobkyne, že žaloba bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, keďže tak podľa ust. § 80 OSP ako aj § 137 CSP je posúdenie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v zásade rovnaké, ako je vyššie uvedené.

16. Za správny považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie, pokiaľ zamietol žalobu na určenie, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou v podiele 19/108-ín nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. V., zapísaných na LV č. XXXX, a to : CKN parc. č. 3688/2, č. 3688/3 a č. 3688/7 v súčasnej dobe vedené na žalovaného. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje aj na rozsiahle dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie, na vyslovené skutkové a právne závery v bodoch 60. až 75. odôvodnenia rozsudku, s ktorými sa

stotožňuje a na ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku namietala nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu, že podľa jej názoru žalovaný nadobudol nehnuteľnosť - KN parc. č. 3688/2 - orná pôda o výmere 1.105 m² na základe vyhlásenia o vydržaní formou notárskej zápisnice č. N 235/96, Nz 52/97, spisanej dňa 03.04.1997 na Notárskom úrade JUDr. Aleny Majerčíakovej B. O., nar. v roku XXXX - ako od nevlastníka, že podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaný, resp. jeho právny predchodca B. O. nenaplnil a že KN parc. č. 3688/2 bola nesprávne na základe geometrických plánov identifikovaná a vytvorená z PKN parc. č. 3794, zapísanú vo vložke č. XXX, keďže uvedená KN parcela bola vytvorená z PKN parc. č. 3795, odvolací súd tieto považoval za nedôvodné.

17. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu, že dňa 03.04.1997 notárkou JUDr. Alenou Majerčíakovou bola spísaná notárska zápisnica č. N 235/96, Nz 52/97, ktorou bolo vydané osvedčenie, že B. O., nar. v roku XXXX, je oprávneným držiteľom nehnuteľnosti v k.ú. V., KN parc. č. 3688/2 - orná pôda vo výmere 1.105 m², pričom podľa geometrického plánu overeného OÚ v Žiline pod č. 1300/96 je predmetná parcela vytvorená z PKN parc. č. 3794, zapísanej vo vložke č. XXX, k.ú. V., kde je ako spoluvlastník vedený B. O. ml., oprávnený držiteľ, ktorý nadobudol nehnuteľnosť od B. O. st. v roku 1935 kúpnopredajnou zmluvou a ďalšími skutkovými okolnosťami ako sú vyhodnotené v bode 9. a 72. odôvodnenia rozsudku, na základe čoho vychádzajúc z atribútov vydržania vlastníckeho práva ako sú uvedené v bode 69. až 71. odôvodnenia dospel k záveru o dobromyseľnom nadobudnutí vlastníckeho práva žalovaným a jeho právnym predchodcom.

18. Vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním na základe podmienok zák. č. 293/92 Zb. a na zdôraznenie správnosti vyslovených skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že ust. § 2 ods. 2 zák. č. 293/92 Zb. bolo špeciálnou úpravou vo vzťahu k § 134 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňovala vydržanie ako originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva za jednoduchších podmienok, než aké ustanovenie obsahuje všeobecná úprava. Vydržanie vlastníckeho práva podľa § 2 ods. 2 cit. zákona vyžadovalo splnenie podmienok, a to, že išlo o osobu zapísanú v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe a že do 10 rokov zápisu tejto osoby neuplatňoval vlastnícke právo k nehnuteľnosti v konaní na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách iná osoba. Podmienka oprávnenej držby bola u osoby zapísanej v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe splnená bez ďalšieho. Táto osoba nadobudla totiž postavenie oprávneného držiteľa, zaručené po dobu 10 rokov odo dňa zápisu do katastra. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že od zápisu B. O. st. za oprávneného držiteľa (vlastníka) žalovanej nehnuteľnosti do katastra nehnuteľnosti až do podania predmetnej žaloby žalobkyne na určenie vlastníckeho práva, si po dobu najmenej 10 rokov žalobkyňa alebo iná osoba neuplatnila vlastnícke právo k nehnuteľnosti, preto je dôvodné považovať žalovaného za výlučného vlastníka žalovanej nehnuteľnosti, keďže podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním v zmysle ust. § 2 až § 9 zák. č. 293/92 Zb. boli naplnené.

19. Vychádzajúc ďalej z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby žalobkyne na určenie vlastníckeho práva na základe nej tvrdených skutočností, že je vlastníčkou žalovaných nehnuteľností, ktoré by mali byť totožné s pôvodnou PKN parc. č. 3795, ktorá v súčasnej dobe je zapísaná na LV č. XXXX ako KNE parc. č. 3795/40, ktoré v konaní na základe dôkaznej iniciatívy nepreukázala, odvolací súd vyvodil, že z hľadiska postavenia strán v spore nebolo povinnosťou žalovaného preukazovať (svoje) vlastnícke právo k žalovaným nehnuteľnostiam, ale len vo väzbe - ako na obranu vo vzťahu k tvrdeniam žalobkyne. Ak táto chcela byť úspešná, bola povinná/nútená v konaní preukázať tvrdenia o nadobudnutí vlastníckeho práva, za daných okolností odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby a pokiaľ súd prvej inštancie žalobu na určenie vlastníckeho práva zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 362 ods. 2 CSP).

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)